

عنوان مقاله:

تبیین آزادی رسانه های جمعی در قانون اساسی ج . ۱ . ایران با نگاه بر حدود آزادی بیان در فقه شیعه

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی و دومین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

محمدامیر حق شناسی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم ارتباطات دانشکده دین و رسانه دانشگاه صدا و سیما

خلاصه مقاله:

با در نظر گرفتن آن که مطبوعات و سایر رسانه های جمعی، در دنیای معاصر از عوامل اساسی پیشرفت زندگی جمعی به شمارمی روند و علاوه بر ایفای وظایف آگاهی رسانی، آموزشده، هشیارسازی و فراغت آوری مخاطبان، نقش واسطه و میانجی بین مردم و دولتو همچنین بین گروه های مختلف اجتماعی را هم به عهده دارند و به موازات این وظایف و نقش ها، نوعی نظارتگری و انتقادگری بر قوای مملکتی و عملکردهای دولتی را نیز دارا هستند، آزادی فعالیت آنها، یکی از آزادی های بنیادی جوامع کنونی شناخته شده است و تأمین و تضمین آن بر مبنای قوانین اساسی و ابزارهای حقوقی، به عهده دولتها و اگذار گردیده است. در این مقاله تلاش شده تا مبانی حقوقی آزادی رسانه های جمعی و مقررات مختلف مربوط به فعالیت رسانه ها در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران با نگاه به بر حدود آزادی بیان در فقه شیعه مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

رسانه های جمعی، قانون اساسی ج . ۱ . ایران، آزادی بیان، فقه شیعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1171382>

